

HELSINGIN HALLINTO-OIKEUDELLE

Asia Muutoksenhaunalainen päätös Ympäristöministeriö, 02.03.2021,
VN/5178/2019, vastaus vastaselityspyyntöön 22047/2021, T2, MET

Vastaselityksen antaja Malmin lentoaseman ystävät ry

Yhteyshenkilö ja prosessiosoite

Malmin lentoaseman ystävät ry
Helsinki-Malmin lentoasema
00700 Helsinki

Avustaja OTM

Vastaselitys Helsingin hallinto-oikeus on varannut Malmin lentoaseman ystävät ry:lle tilaisuuden kirjallisen vastaselityksen antamiseen asiassa. Hallinto-oikeus on ilmoittanut, ettei se asian käsittelyn tässä vaiheessa ole katsonut tarpeelliseksi järjestää suullista käsittelyä ja on tämän vuoksi varannut vielä tilaisuuden esittää kirjallista lisäselvitystä haluamistaan seikoista. Määräpäivä vastaselityksen antamiselle on 11.10.2021, ja sähköpostitse annettu vastaus on pyydetty toimittamaan hallinto-oikeuteen Vastaa -toiminnolla muuttamatta aihekenttää.

Vastine ympäristöministeriön 26.8.2021 ja ELY-keskuksen 18.8.2021 antamiin lausuntoihin

ELY-keskus on lausunnossaan todennut, ettei ”Malmin lentoaseman ystävät ry:n valitus Helsingin hallinto-oikeudelle sisällä ELY-keskuksen 26.6.2019 tekemään rakennussuojelupäätökseen liittyen varsinaista uutta asiaa tai tietoa ja viittaa kyseisen päätökseen sisältöön ja perusteluihin, ympäristöministeriön 2.3.2021 tekemään päätökseen ja sen perusteluihin ELY-keskuksen päätöksestä tehdystä valituksesta sekä ELY-keskuksen 2.9.2019 ympäristöministeriölle antamaansa lausuntoon.” Tämä toisin sanoen tarkoittaa sitä, ettei ELY-keskus ole lausunut mitään niistä perusteluista, jotka Malmin lentoaseman ystävät ry on valituksessaan Helsingin hallinto-oikeudelle esittänyt. Valitus hallinto-oikeuteen on perusteltu laillisuusperusteilla, ja siten kyse ei ole siitä, että päätöksen sisältöön ja perusteluihin pitäisi tuoda jotain uutta asiaa muutoksenhaun edellytyksenä, vaan siitä, että päätöksen sisältö ja perustelut osoittavat päätöksen olleen lainvastainen. ELY-keskuksen lausunnosta saa käsityksen, että ikään kuin tuomalla sisältöön jotain uutta asiaa, vain tuo uusi asia olisi merkityksellinen arvioitaessa, tuleeko päätös kumota vai ei. Malmin lentoaseman ystävät ry toteaa, ettei valituksessa ole edes mahdollista esittää perusteita vedoten päätöksen tarkoituksenmukaisuuteen, vaan ainoastaan siihen, onko päätös lainvastainen. Näin ollen Helsingin hallinto-oikeuden tulee jättää huomiotta edellä mainittu ELY-keskuksen lausuma, koska ELY-keskus vetoaa päätöksensä tarkoituksenmukaisuuteen, eikä millään tavalla vastaa Malmin

lentoasemat ry:n valituksessaan esittämiin valitusperusteisiin, jotka osoittavat päätöksen olleen lainvastainen.

Edelleen lausunnossa ”*ELY-keskus viittaa kyseisen päätöksen sisältöön ja perusteluihin, ympäristöministeriön 2.3.2021 tekemään päätökseen ja sen perusteluihin ELY-keskuksen päätöksestä tehdystä valituksesta sekä ELY-keskuksen 2.9.2019 ympäristöministeriölle antamaansa lausuntoon.*” Malmin lentoaseman ystävät ry toteaa, ettei tämäkään lausuma ota kantaa valitusperusteisiin, vaan toistaa ikään kuin itseään edes pyrkimättä vastaamaan niihin perusteisiin, jotka Malmin lentoaseman ystävät ry on esittänyt päätöksien lainvastaisuudesta. Näin ollen ELY-keskus ei ole esittänyt mitään sellaista vastaargumenttia valituksessa esitettyihin perusteisiin, joilla esitetyt perusteet voitaisiin kumota. Tämän johdosta Malmin lentoaseman ystävät ry katsoo, että Helsingin hallinto-oikeuden tulee kumota valituksenalainen päätös valituksessa esitettyjen vaatimusten ja sen tueksi esitettyjen perustelujen mukaisesti kokonaisuudessaan lain vastaisena.

Ympäristöministeriö on lausunnossaan todennut, että Malmin lentoaseman ystävät ry:n valituksen osalta ympäristöministeriö viittaa aiempaan päätökseensä (02.03.2021, VN/5178/2019) asiassa. Lisäksi ministeriö esittää täydentävästi seuraavaa:

”Laki rakennusperinnön suojelemisesta (jäljempänä rakennusperintölaki) on yleislaki, jota sovelletaan rakennusperinnön suojelemiseen, ellei muuta säädetä. Asemakaava-alueella ja alueella, jolla on voimassa rakennuskielto asemakaavan laatimista varten, sovelletaan rakennusperinnön suojelemiseen maankäyttö- ja rakennuslakia. Erikseen säädettyjen edellytysten täytyessä voidaan kuitenkin asemakaava-alueellakin soveltaa rakennusperintölakia.”

Ympäristöministeriö tarkastelee rakennusperintölakia yleislakina ja perustelee sen soveltamista rakennusperinnön suojelemiseen, ellei muuta säädetä. Muuta ei säädetä: ei ole erityislakia, joka säätäisi toisin kuin rakennusperintölain 2 §:n 3 momentti. Koska rakennusperintölaki yleislakina säättää, ettei 3 momentissa säädettyjen edellytysten täytyessä maankäyttö- ja rakennuslakia sovelleta, ei tässä tapauksessa voi soveltaa maankäyttö- ja rakennuslakia. Ympäristöministeriö ei ole osoittanut mitään sellaista säädöstä, jossa säädettäisiin muuta. Ympäristöministeriön lausunnossa edellä viitattavat edellytykset ja niiden täytyminen on jo kertaalleen todettu riidattomiksi, kun ympäristöministeriö palautti edellisellä kerralla asian ELY-keskukseen uudelleen käsiteltäväksi. Siten jää epäselväksi, mikä on ympäristöministeriön tarkoitus sen lausussa, että asemakaava-alueella, jolla on voimassa rakennuskielto asemakaavan laatimista varten, sovelletaan rakennusperinnön suojelemiseen maankäyttö- ja rakennuslakia. Lausuma on sinänsä täysin merkityksetön, koska rakennusperinnön suojelua koskevaan asiaan, kuten ympäristöministeriö itsekkin lausunnossaan toteaa, sovelletaan rakennusperintölakia, koska se on yleislaki. Kysymyksessä on rakennusperintölain tarkoittama suojeluesityksen käsittely, jolloin ensisijaisesti sovelletaan rakennusperintölakia yleislakina. Koska suojeluesityksen kohde on asemakaava-alueella, on rakennusperintölakia edelleenkin sovellettava sen ratkaisemiseksi, kumpaa lakia sovelletaan, maankäyttö- ja rakennuslakia vai rakennusperintölakia. Koska edellä mainitusti edellytyksien täytyminen on

riidatonta eikä ympäristöministeriö ole esittänyt muuta kuin maankäyttö- ja rakennuslain siksi muuksi laiksi, jossa säädettäisiin toisin, ei ole sellaista muuta säännöstä, joka voisi kumota rakennusperintölain 2 § 3 momentin säädöksen. Tällaista muuta säädöstä ei ole esitetty, Malmin lentoaseman ystävät ry katsoo, että ympäristöministeriön valituksenalainen päätös on ollut lainvastainen.

Edelleen ympäristöministeriö lausuu, että ”rakennusperintölain soveltamisala ulottuu yksittäisistä rakennuksista tai niiden osista rakennettuihin tai rakentamalla muodostettuihin alueisiin, sitä ei kuitenkaan ole tarkoitettu alueiden suojelumenettelyksi vastaavassa laajuudessa kuin maankäyttö- ja rakennuslaki. Vastaavasti maankäyttö- ja rakennuslakia ei sovelleta rakennusten sisätiloihin yhtä pitkälle menevästi kuin rakennusperintölakia. Koska soveltamisalasääntely ei kuitenkaan ole tarkkarajaista, ei yksittäisessä suojeluasiassa aina ole kysymys oikeudellisten edellytysten täyttymisestä tai täyttymättä jäämisestä, vaan asia voidaan ratkaista myös kokonaisharkinnan perusteella.”

Väite, että asia voitaisiin ratkaista kokonaisharkinnan perusteella, on ristiriidassa aiemman ympäristöministeriön päätöksen kanssa, jossa ympäristöministeriö on nimenomaisesti velvoittanut, että suojeluesitys ratkaistaan nimenomaan **rakennusperintölain nojalla** kokonaisharkinnan perusteella.

Sillä koskeeko suojeluesitys rakennusta, sen osaa, rakentamalla muodostettuja alueita tai rakennusten sisätiloja ei ole merkitystä lainvalinnassa, eikä sillä, kumman lain katsotaan suojelumenettelynä tarkoittavan tietyn laajuista suojelua. Oikeuskysymys on siitä, mitä lakia on sovellettava, eikä sitä ratkaista yksittäisen viranomaisen harkinnalla eikä kokonaisharkinnalla, vaan lainvalintaa koskevilla säännöillä. Oikeuslähteoppi osoittaa oikeudellisille toimijoille, mihin oikeuslähteisiin oikeusnormit on perustettava, ja osoittaa myös näiden lähteiden etusijajärjestyksen. Oikeusnormien mahdolliset ristiriidat ratkaistaan **ratkaisustandardien** *lex superior derogat legi inferiori* (ylemmän asteinen syrjäyttää alemman asteisen, esimerkiksi laki asetuksen), *lex posterior derogat legi priori* (myöhemmin säädetty saman asteinen normi syrjäyttää aikaisemmin säädetyn vastaavan normin), *lex specialis derogat legi generali* (erityissäännös syrjäyttää samantasoisien yleissäännöksen). Oikeusharkinnan mukaisesti viranomaisen ratkaisu perustuu oikeusnormeihin ja muuhun oikeudelliseen argumentointiaineistoon lakia soveltamalla. Viranomaisilla ei voi olla sellaista julkisen vallan käyttämistä tarkoittavaa toimivaltaa, jolla ei ole nimenomaista tukea oikeusjärjestyksessä. Jos laissa säädetään nimenomaisesti, että tiettyjen edellytysten täytyessä sovelletaan tiettyä lakia jonkin toisen lain estämättä, ei sitä voi viranomainen omalla harkinnallaan muuttaa perustamalla harkintansa kokonaisarvioon. Harkintavallan ylityksessä mennään sen kehyksen ulkopuolelle, jonka puitteissa päätös pitäisi tehdä. Ympäristöministeriö on lausunnossaan esittänyt oikeusvaltioperiaatteen vastaisesti, että tällainen viranomaisen harkintavalta olisi mahdollista, ja että selkeän lain säädöksen edessä viranomaisella olisi ikään kuin kokonaisharkintaan perustuva oikeus sivuuttaa lain säännös ja käyttää harkintaa siihen, mitä lakia se soveltaa. Toisin sanoen ympäristöministeriö lausuu, että viranomaisella olisi lakiin perustumatonta harkintavaltaa eli mielivaltaa ratkaista, kumpaa lakia se soveltaa, rakennusperintölakia vai maankäyttö- ja rakennuslakia.

Edelleen ympäristöministeriö lausunnossaan väittää, että ”*molempia lakeja on sovellettu samaan rakennukseen esimerkiksi niin, että asuinkerrostalon ulkoasu on suojeltu asemakaavalla ja tietyn huoneiston arvokkaat sisätilat rakennusperintölain mukaisella päätöksellä. Toisaalta esimerkiksi kartanon tai maatilan, kasarmialueen tai seminaarialueen useita rakennuksia on suojeltu rakennusperintölailla tai sitä edeltäneellä rakennussuojelulailla, ja alueella voi samaan aikaan olla voimassa suojelua tukeva asema- tai yleiskaava.*” Jää epäselväksi, tarkoittaako ympäristöministeriö lausumallaan sitä, että valituksenalaisessa päätöksessä on sovellettu molempia lakeja riippuen viranomaisen harkinnasta, vai sitä, että yleensä voidaan soveltaa molempia lakeja riippuen kulloisestakin tarpeesta ja luonnollisesti siitä, onko asia pantu vireille rakennusperintölain mukaisena suojeluesityksenä. Mikäli tässä viitataan jälkimmäiseen, on lausuma täysin irrelevantti niiden valitusperusteiden kannalta, jotka Malmin lentoaseman ystävät ry on esittänyt valituksensa perusteiksi. Toinen mahdollinen tulkinta on, että ympäristöministeriö olisi nyt puheena olevan valituksenalaisen päätöksen osalta ikään kuin oman harkintansa perusteella pilkkonut suojeluhakemuksen käsiteltäväksi kohteen mukaan joko rakennusperintölailla tai maankäyttö- ja rakennuslailla, eli toisin sanoen soveltanut vireille pantuun suojeluesitykseen kahta eri lakia. Tältä osin Malmin lentoaseman ystävät ry viittaa siihen, mitä valituskirjelmässä tältä osin on jo esitetty.

Ympäristöministeriön lausunnossa väitetään, että ELY-keskuksella on asiassa harkintavaltaa seuraavasti: ”*Malmin lentoaseman osalta kyseessä on rakennusperintölain 2 §:n 3 momentin 1 kohdan mukainen valtakunnallisesti merkittävä kulttuuriympäristö. Näin ollen rakennusperintölain soveltaminen asemakaava-alueella on mahdollista. Tämä ei kuitenkaan tarkoita kohteen automaattista suojelua, vaan ELY-keskuksella on asiassa harkintavaltaa.*”

ELY-keskuksella on asiassa harkintavaltaa noudattaen tietyn lain menettelysäännöksiä harkintaa käyttäessään. Harkintaa sitä vastoin ei ole lainvalintakysymyksessä, vaan sitä ohjaa ensisijaisesti laki, ja oikeusnormien mahdolliset ristiriidat ratkaistaan **ratkaisustandardien** eikä yksittäisen virkamiehen tekemän tarkoituksenmukaisuuteen perustuvan kokonaisharkinnan perusteella. Jos laissa nimenomaisesti säädettäisiin, että viranomainen voi itse valita soveltamansa lain kokonaisharkinnan perusteella, se olisi mahdollista. Tällaista lakia ei tietävästi ole Suomessa säädetty, eikä maailmallakaan tunnetta. Lainvalinta liittyy vahvasti luottamuksen suojaan, jossa viranomaisten toimien on suojattava oikeusjärjestyksen perusteella oikeutettuja odotuksia. Käytännössä luottamuksen suojaamisen keskeisenä sisältönä on, että yksityisten tulee voida luottaa viranomaisten toiminnan oikeellisuuteen ja virheettömyyteen. Jos lainvalinta ristiriitatilanteessa jätettäisiin viranomaisen omaan harkintaan, ei viranomaisen toiminta voisi perustua lakiin, koska noudatettavaa lakia ei olisi vielä valittu. Eikö tällainen viranomaisen harkinta olisi oikeusvaltioperiaatteen vastaista, eli sen, että julkisen vallan käytön tulee perustua lakiin (PL 2.3 §)? Malmin lentoaseman ystävät ry toteaa, että oikeuskysymys käsillä olevassa valitusasiassa siitä, voiko viranomainen käyttää harkintavaltaa siihen, kumpaa lakia se noudattaa, tulisi hallinto-oikeudessa ratkaista perustuslain 106 §:n perusteella: jos tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa lain säännöksen soveltaminen olisi ilmeisessä ristiriidassa

perustuslain kanssa, tuomioistuimen on annettava etusija perustuslain säännökselle. Tässä etusija tulisi antaa nimenomaan oikeusvaltioperiaatteelle, joka saa muotonsa perustuslain 2 § 3 momentista. Viranomaisella ei ole sen perusteella harkintavaltaa valita, mitä lakia se noudattaa, toisin kuin ympäristöministeriö lausunnossaan väittää.

Ympäristöministeriön lausunnossa edellä mainittu viranomaisen perustuslakiin perustumaton harkintavalta on kiteytettyä seuraavassa ympäristöministeriön lausumassa: *”Uudenmaan ELY-keskus on katsonut päätöksessään, että koska valtakunnallisesti merkittävän Malmin lentoaseman kulttuuriympäristön arvot voidaan turvata rakennusperintölain pääsäännön mukaisesti asemakaava-alueella asemakaavoituksen keinoin ja maankäyttö- ja rakennuslakiin perustuvien valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden tarkoittamalla tavalla, ei rakennusperintölain mukainen suojelu ole tarpeellista. Ympäristöministeriö on katsonut päätöksessään, että ELY-keskus on toiminut harkintavaltansa rajoissa, kun otetaan huomioon rakennusperintölain 2 §:n 2 ja 3 momentti. ELY-keskuksen päätös ei näin ollen ole lainvastainen.”*

Siksi on olemassa pääsääntö, että tuosta pääsäännöstä on olemassa poikkeuksia. Rakennusperintölaissa pääsäännöstä poiketaan, mikäli rakennusperintölain 2 § 3 momentin kolmesta edellytyksestä edes yksi täyttyy. Virkamies ei sen jälkeen voi käyttää pääsääntöön perustamaansa harkintaa ja todeta, että koska pääsääntö on olemassa, ei ole tarpeellista noudattaa lakia riippumatta siitä, että edellytykset pääsäännöstä poikkeamiselle ovat olemassa. Hyvä hallinto on sitä, että noudatetaan myös hallinnon johtavia periaatteita, joiden tarkoitus on määrittää harkintavallan rajat. Ympäristöministeriön edellä kuvattu lausuma on rakennusperintölain tarkoituksen vastainen ja siten tarkoitussidonnaisuuden periaatteen vastainen. Kun viranomainen toimii tarkoitussidonnaisuuden periaatteen vastaisesti, ei ole kyse ainoastaan harkintavallan ylittämisestä, vaan käsillä on aina tällöin lainvastaisuus. Malmin lentoaseman ystävät ry pitää valitettavana, että ympäristöministeriö vielä sen jälkeen, kun valituksen perusteeksi on tämä sama asia jo kertaalleen esitetty, se edelleen inttää samaa asiaa vastaamatta valituksessa esitettyihin perusteluihin.

Lopuksi vielä ympäristöministeriön lausunnossa todetaan, että *valituksessa on myös viitattu Valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen inventointiin (RKY). Malmin lentoaseman alue sisältyy tähän inventointiin. RKY-inventointi otetaan alueidenkäytön suunnittelussa huomioon maankäyttö- ja rakennuslain 24 §:n nojalla. Rakennussuojelu inventoinnin kohteissa toteutetaan joko kaavoituksella tai rakennusperintölailla soveltamisalojen puitteissa, joten sisältymisellä inventointiin ei ole asiassa ratkaisevaa merkitystä.* Malmin lentoaseman ystävät ry on eri mieltä: valtakunnallisesti merkittävien rakennettujen kulttuuriympäristöjen inventoinnilla (RKY) on keskeinen ja ratkaiseva merkitys asiassa. Vain ymmärtämällä historia ja valituksessa mainitut sääntelyn ongelmallisuuteen liittyvät seikat voidaan ymmärtää, miksi oikeuskäytäntö on muotoutunut nykyisen kaltaiseksi, jossa viranomaisen on mahdollista mielivaltaa käyttäen tuhota järjestelmällisesti valtakunnallisesti arvokasta kulttuurihistoriallista perintöä ilman, että kohdetta arvioidaan suojelutarkoitukseen nimenomaisesti säädetyn lain menettelysääntöjä noudattaen. Valituksessa esitetyt argumentit osoittavat, mistä tällainen vääristynyt lain soveltaminen on saanut alkunsa

oikeuskäytännössä ja miksi viranomaisilla on virheellinen käsitys siitä, mihin heidän harkintavaltansa rajat yltyvät.

Voimassa oleva vaarantamiskielto dnro UUDELY/6622/2015

Hallinto-oikeus on varannut vastaselityspyynnössä Malmin lentoaseman ystävät ry:lle vielä tilaisuuden esittää kirjallista lisäselvitystä haluamistaan seikoista. Malmin lentoaseman ystävät ry haluaa saattaa Hallinto-oikeuden tietoon, että Uudenmaan ELY-keskus on tehnyt vaarantamiskieltoa koskevan päätöksen, 8.5.2017, dnro UUDELY/6622/2015. *(todiste liitteenä 1)* Toimenpidekiellon kohteeksi on määritetty lentokenttä rakennuksineen ja lentokenttäalueineen. Vaarantamiskieltoa koskevassa päätöksessään ELY-keskus on kieltänyt ryhtymästä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka vaarantavat rakennusten, lentokenttäalueiden ja sen ympäristön kulttuurihistoriallista arvoa liitekartalla merkityllä alueella. Kielto on voimassa, kunnes suojelua koskeva asia on lainvoimaisesti ratkaistu, ellei valitusviranomainen (tässä tapauksessa Hallinto-oikeus) toisin määrää. *(Rakennusperintölaki 6 § 3 momentti)* Malmin lentoaseman ystävät ry katsoo, että vaarantamiskielto tulee pysyttää voimassa, kunnes suojelua koskeva asia on lainvoimaisesti ratkaistu. Tämän asian vahvistaminen on tärkeää, sillä Malin lentoaseman ystävät ry:n tietoon on saatettu, että edellä vaarantamiskiellon alueella sijaitsevan lentokonesuoja (rakennustunnus 37012, omistaja Avaus- ja Painepesupalvelu Oy Finland), joka kuuluu lentoaseman pitkän aikavälin rakennuskantaan, kohdistuu vaarantamiskiellon vastainen kahdenvälinen yksityisoikeudellinen sopimus Helsingin kaupungin ja Avaus- ja Painepesupalvelu Oy Finland välillä, jonka Helsingin käräjäoikeus on vahvistanut päätöksellään 26.8.2021. *(todiste liitteenä 2)*

Sopimuksessa Helsingin kaupunki on velvoittanut vuokralaisen 17.11.2021 mennessä ”viemään pois omistamansa rakennukset, rakenteet, laitteet ja laitokset perustuksineen” eli käytännössä purkamaan rakennukset. Katsomme, että veloitteen johdosta on syntynyt vaara suojeluesitystä pysyvästi vaarantavasta rakennuskannan tuhoamisesta ja siten sen mukaisen vaarantamiskiellon rikkomisesta. Rakennusten purkaminen tulee kieltää vaarantamiskiellon vastaisena toimenpiteenä, koska rakennusten historia ulottuu vuoteen 1969, jolloin rakennukselle on myönnetty rakennuslupa. Malmin lentoaseman lounaisnurkalla sijaitseva rakennus on rakennettu silloisen Wihuri-Yhtymä Oy:n toimitalon (rakennustunnus 35301) yhteyteen osavarastoksi ja sittemmin lentokonesuojaksi. Kysymyksessä oleva rakennus ei ole tilapäinen, vaan se on palvellut historiallisen kentän lentokonehuolto- ja korjaamotoimintaa sekä ilmaa jo lähes puoli vuosisataa, yli puolet koko lentokentän historiasta. Rakennus kuuluu Malmin lentoaseman toiminnallisiin historiallisiin kerrostumiin.

Malmin lentoaseman ystävät ry ei ole osapuolena kyseisessä Käräjäoikeuden vahvistamassa sopimuksessa, mutta saatuaan sopimuksesta tiedon, on Malmin lentoaseman ystävät ry tehnyt asiasta ELY-keskukselle vaatimuksen, jossa on todettu sopimuksen olevan edellä mainitun rakennuksen purkamisvaatimuksen osalta lain ja viranomaispäätöksen vastainen ja siten myös loukkaavan sivullisen oikeutta. ELY-keskukselta 29.9.2021 päivätyllä vaatimuskirjelmällä *(todiste liitteenä 3)* on pyydetty, että Uudenmaan ELY-keskus kieltää rakennuksen

omistajaa, Helsingin kaupunkia ja ketä tahansa muuta tahoa purkamasta edellä mainittua rakennusta, niin että kielto on voimassa vähintään sen ajan, kunnes suojelua koskeva asia on lainvoimaisesti ratkaistu. ELY-keskus antoi asiassa vastauksen 7.10.2021 (*todiste liitteenä 4*). Vastaus Malmin lentoaseman ystävät ry:n vaatimuskirjelmään, ei ELY-keskuksen mukaan ole sellainen vastaus, johon olisi valitusoikeus. Tämän johdosta Malmin lentoaseman ystävät ry katsoo, että kysymyksessä on kirjallisia todisteita, jotka liittyvät nyt tähän Helsingin hallinto-oikeudessa vireillä olevaan suojeluesitystä koskevaan muutoksenhakuasiaan ja tulee ottaa huomioon sikäli, kuin ainoastaan Hallinto-oikeus valitusviranomaisena on toimivaltainen tällä hetkellä määräämään vaarantamiskieltoa koskevasta asiasta.

Malmin lentoaseman ystävät ry toteaa, että ELY-keskuksen vastaus heikentää yksityiselle hallintolain 6 §:ssä säädettyä luottamuksen suojaa, jonka keskeisenä sisältönä on, että yksityisten tulee voida luottaa viranomaisten toiminnan oikeellisuuteen ja virheettömyyteen sekä viranomaisten tekemien hallintopäätösten pysyvyyteen. Luottamuksensuojan periaate rajoittaa myös päätösten muuttamista yksityiselle haitalliseen suuntaan. ELY-keskuksen vaarantamiskieltoa koskevassa päätöksessä ei tiettyjä rakennuksia ole rajattu kiellon piiriin tai ulkopuolelle, vaan kielto on ilmaistu vaarantamiskieltoa koskevassa päätöksessään siten, että ELY-keskus on kieltänyt ryhtymästä sellaisiin toimenpiteisiin, jotka vaarantavat rakennusten, lentokenttäalueiden ja sen ympäristön kulttuurihistoriallista arvoa liitekartalla merkityllä alueella. (*todiste liitteenä 5*)

Lopuksi

Malmin lentoaseman ystävät ry:llä ei ole tässä vaiheessa enempää lausuttavaa, kuin ELY-keskuksen sen paremmin kuin ympäristöministeriönkään lausunnossa ei varsinaisesti ollut lausuttuna mitään sellaista, mikä voisi kumota perustelut, joita Malmin lentoaseman ystävät ry:n valituksessaan on esittänyt. Täten Malmin lentoaseman ystävät ry katsoo, että hallinto-oikeuden tulisi kumota valituksenalainen päätös kokonaisuudessaan lain vastaisena. Lisäksi pyydetään kunnioittavasti hallinto-oikeutta huomioimaan, mitä Malmin lentoaseman ystävät ovat lausuneet edellä vaarantamiskiellon osalta. Asiassa on tärkeää, että toimivaltaisena valitusviranomaisena myös vaarantamiskieltoasiaan otetaan kantaa, että se pysytetään voimassa, kunnes suojeluasiassa on saatu lainvoimainen päätös ja vahvistaa, ettei vaarantamiskieltoa koskevaa päätöstä tule viranomaisen harkinnalla ja tulkinnalla muuttaa yksityiselle haitalliseen suuntaan. Lopuksi oikeudenkäyntikuluvaatimusten osalta pyydetään lisäksi huomioimaan tästä vastaselityksestä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Päiväys

10.10.2021

Allekirjoitus

Malmin lentoaseman ystävät ry

Laatija

Liitteet

1. Vaarantamiskielto UUDELY/6622/2015
2. Helsingin käräjäoikeuden päätös 21/40782
3. MLY ry:n vaarantamiskieltoa koskeva vaatimuskirjelmä 29.9.2021
4. ELY-keskus vastaus 7.10.2021 asiassa UUDELY/6622/2015
5. Vaarantamiskieltopäätöksen UUDELY/6622/2015 liitekartta